

Поради для батьків першокласників

Зваживши всі основні фактори розвитку повноцінної, цілісної особистості, формування адекватної рефлексії дошкільника, аналізуючи досвід власних досліджень, беручи до уваги показники фізичного та психічного розвитку дошкільнят, з метою забезпечення психологічного здоров'я, запобігання розладів нервової системи радимо послуговуватися в роботі з дітьми такими принципами.

Для підтримання пізнавальної активності:

- заохочувати всі зусилля дитини, а саме її бажання пізнавати нове;
- важливо відповідати на всі запитання дитини, займатися з нею тим, що їй подобається;
- уникати стереотипів та шаблонів у роботі, розвивати творчість дитини.

З метою запобігання формування негативного образу «Я» дитини бажано:

- уникати негативних оцінок дитини;
- порівнювати результати роботи дитини тільки з її власними досягненнями, а не з досягненнями інших дітей;
- не смикати дитину щохвилини, не говорити їй тільки про її недоліки, не пригнічувати ініціативи дитини;
- твердість лінії у вихованні досягається терпінням, відсутністю поспіху;
- не плутати поняття «хороша» і «зручна» дитина;
- кожна дитина у процесі виховання, спілкування з вихователем, учителем, батьками має почуватися захищеною.

Орієнтація на позитивний контакт із дитиною:

- любити дітей;
- знайти золоту середину між періодичними перебуваннями малюка наодинці з собою і спілкуванням з дорослими;
- кожна дитина потребує любові й теплоти почуттів для повноцінного особистісного розвитку.

Уникайте авторитарного стилю у вихованні дітей! Уникайте прямого тиску на дитину.

Рекомендації батькам із профілактики дезадаптації першокласників.

Механізми формування впевненості в собі та у власних силах

Український необхідний для розвитку дитини — діалог між дорослим і дитиною. Тільки це може стати гарантією того, що спілкування сприятиме розвитку малюка, формуванню почуття відповідальності, адекватної самооцінки. Альтернатива — перетворення дитини в маріонетку, яка має вловлювати найменші примхи «дорослого-ляльководи», або в олов'яного солдатика, що має виконувати всі розпорядження дорослого-командира.

Формування впевненості у власних силах відбувається в такій послідовності:

1. Кожна людина, перед тим, як щось робити, уявляє можливий кінцевий результат.
2. Через зльоти й падіння у процесі своєї діяльності людина досягає певної мети — результату цієї діяльності.
3. Людина порівнює отриманий результат зі спочатку уявленим образом. Якщо вони збігаються, людина подумки ставить собі вищий бал. Це сприяє формуванню впевненості у власних силах: «Я можу досягти мети!».

Особливості формування невпевненості в собі:

1. Дитина завжди орієнтується на оцінку своїх дій дорослими (батьками або вчителями). Дорослі сприймають отриманий результат через призму власних уявлень, тому не завжди запитують дитину про те, чого вона хотіла б досягти. Унаслідок цього отриманий дитиною результат не завжди оцінюється як «хороший».
2. Коли «значимий дорослий» повідомляє свій вердикт (а це робиться не завжди в коректній формі: «Ти дурень», «Нічого не вмієш») — упевненість дитини у власних силах зменшується, а то й зовсім зникає, як зникає й бажання щось робити по-своєму. Дитина починає вгадувати, що ж у голові у «значимого дорослого», тому що саме його думка дуже важлива для дитини.

Першопричина всіх дитячих проблем полягає в сімейному вихованні. Кожна дитина — хороша! Кожна дитина — особистість! Це має стати постулатом для кожного батька.

Вірте у вашу дитину, говоріть із нею, підтримуйте її — це для моєї дуже важливо!

Загальна стратегія батьківської поведінки з метою допомоги своїм дітям в успішному навчанні

- Встановити з дитиною такі стосунки, які характеризувалися б теплотою, турботою й любов'ю;
- з'ясувати реальні можливості своєї дитини і вселяти їй віру в успішність її дій;
- спонукати дітей до виконання не тільки шкільних, а й додаткових завдань;
- контроль над дитиною має бути авторитетним (як прояв батьківської уваги);
- стимулювати й підтримувати інтерес дітей до пізнання одержання нової, додаткової інформації, обговорювати з нею прочитані книжки, різні інтелектуальні й пізнавальні проблеми;
- уміти вислухати дитину, показувати приклад доброзичливого спілкування з навколишніми.

Пам'ятка для батьків майбутнього першокласника

- Не «виховуйте» дитину, якщо у вас поганий настрій.
- Чітко визначтеся, що ви хочете від своєї дитини (поясніть їй це), а також довідайтеся про те, що вона думає з цього приводу.
- Дайте малюку можливість бути самостійним, не намагайтеся контролювати кожен його крок.
- Не підказуйте готового рішення, а показуйте можливі шляхи його пошуку.
- Розглядайте разом із дитиною її правильні й неправильні, доречні й недоречні кроки до поставленої мети.
- Не пропустіть момент, коли будуть досягнуті перші успіхи.
- Вкажіть малюкові на допущену помилку, щоб він осмислив її.
- Оцінюйте вчинок, а не особистість дитини. Пам'ятайте: сутність людини та її окремі учинки — різні речі.
- Дайте дитині можливість відчувати (через посмішку, дотик), що ви співчуваєте їй, вірите в неї, незважаючи на її помилку.
- Дитина має знати: якщо їй важко в емоційному плані, то необхідно йти додому. Домашній комфорт, добре й ласкаве слово рідних завжди допоможуть.
- Кращий спосіб зняття нервового напруження — фізичне навантаження (фізкультура, фізична робота). Якщо в дитини поганий настрій, пограйтеся з нею на свіжому повітрі в рухливі ігри (футбол, волейбол, теніс) або залучіть до роботи на городі, в саду, на клумбах. Гра зі свійською твариною також заспокоює нервову систему.
- Виховання — це послідовність дій.
- Вихователь має бути вимогливим, але добрим.
- Батьки — це вчителі найважливішої школи на світі — школи становлення особистості, де немає вихідних і канікул. Найважливіше для дитини — гармонія взаємин між членами родини, позитивний психологічний клімат, пріоритет духовних цінностей, високий рівень культури.
- Пам'ятайте, що дитина — це дзеркало своїх батьків. Як у краплі води відбивається сонце, так і в дітях відбивається духовне багатство мами й тата. Робіть усе, щоб дитинство й майбутнє ваших дітей було прекрасним. Любові та взаєморозуміння, успіхів і щастя вам і вашим дітям!

Загальні поради батькам першокласників

1. Вранці будіть дитину спокійно, з усмішкою та лагідним словом.
2. Не згадуйте вчорашні прорахунки, особливо мізерні, не вживайте образливих слів.
3. Не підганяйте її, розрахувати час — це ваш обов'язок, якщо ж ви цю проблему не вирішили, — провини дитини у цьому немає.
4. Не відправляйте дитину до школи без сніданку: там вона багато працює, витрачає сили, потребує поповнення енергії. Коли щось не виходить, порадьтеся з учителем, психологом.
5. Відправляючи дитину до школи, побажайте їй успіхів, скажіть кілька лагідних слів без подібних застережень: «Дивись, поведься гарно!», «Щоб не було поганих оцінок!» тощо.
6. Зустрічайте дитину спокійно, не ставте їй тисячу запитань, дайте їй розслабитись (згадайте, як вам тяжко після важкого робочого дня).
7. Коли дитина збуджена і хоче з вами чимось поділитись, не відмовляйте їй у цьому, вислухайте, на це ви не витратите багато часу.
8. Якщо дитина замкнулась, щось її турбує, не наполягайте на поясненні її стану, хай заспокоїться, тоді вона все сама розкаже.
9. Зауваження вчителя вислуховуйте без дитини.
10. Вислухавши, не поспішайте сваритися. Говоріть з дитиною спокійно.
11. При спілкуванні з дитиною не вживайте вислову: «Якщо ти будеш добре вчитись, то...». Часом умови ставляться важкі — і тоді ви опиняєтеся у незручному становищі.
12. Протягом дня знайдіть (намагайтесь знайти) півгодини для спілкування з дитиною. У цей час найважливішими повинні бути справи дитини, її біль, її радість.
13. У сім'ї повинна бути єдина тактика спілкування всіх дорослих з дитиною. Всі суперечки щодо виховання дитини вирішуйте без неї. Не зайвим буде почитати літературу для батьків, там ви знайдете багато корисного.
14. Завжди будьте уважними до стану здоров'я дитини, коли щось турбує її: головний біль, поганий настрій. Найчастіше це об'єктивні показники втоми, перевантаження.
15. Пам'ятайте, що діти люблять казки, особливо перед сном, або пісню, лагідні слова. Не лінуйтеся подарувати це для них. Це їх заспокоїть, зніме денне напруження, допоможе спокійно заснути і відпочити.
16. Не нагадуйте перед сном про неприємні речі, про роботу. Завтра новий трудовий день — і дитина повинна бути готова до нього. А допомогти в цьому їй повинні батьки своїм доброзичливим ставленням. Чекати ж якогось дива, радісних поривів душі, доброти треба терпляче, відшукуючи ці риси в дитині, постійно заохочувати її.